

ROMÂNIA



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1124

din 13 decembrie 2012

Prin Raportul nr. 3917/IJ/2883/DIJ/31650/ST/2012 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate privind cererea de apărare a independenței, imparțialității și reputației profesionale formulate de domnul DRAGOMIR ILIE IULIAN, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Analizând Raportul Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

I. Prin cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii la data de 23.10.2012, domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN, din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, a solicitat apărarea reputației profesionale în temeiul dispozițiilor art.30 alin.(2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

Cererea domnului judecător a fost formulată în raport de conținutul emisiunii „Sinteza zilei” difuzată la data de 21.10.2012 pe canalul TV Antena 3, apreciindu-se că realizatorii respectivei emisiuni nu au acționat cu bună credință, furnizând informații nereale, neverificate și eronate care au concretizat un atac injust și o încercare de discreditare profesională a autorului cererii.

La data de 29.10.2012, în completarea cererii inițiale, la Consiliul Superior al Magistraturii a fost înregistrată cererea aceluiași magistrat prin care se solicita apărarea

reputației profesionale și în raport de emisiunile ulterioare difuzate pe același canal de televiziune la 23.10.2012 și, respectiv, 24.10.2012, precum și în raport de conținutul unui articol de presă publicat în ziarul „Jurnalul Național” la data de 23.10.2012 intitulat „O dată vede finul ce fură nașul - Afacerea cu terenuri între _____, închisă la spălarea banilor de judecătorul Dragomir”.

Ulterior, prin cererea înregistrată la data de 6.11.2012, domnul judecător DUMITRU IULIAN DRAGOMIR a formulat o nouă cerere având ca obiect solicitarea de apărare a reputației profesionale față de cuprinsul articolului publicat în ziarul „Jurnalul Național” la data de 30.10.2012 intitulat „Cei care îl au pe Nașu în suflet” și de dezbaterile din cadrul emisiunii „Exces de putere” difuzată la data de 3.11.2012 pe postul de televiziune Antena 3.

II. Analizând conținutul discuțiilor purtate în emisiunile televizate și cele două articole de presă s-au constatat următoarele:

În cadrul emisiunii „Sinteza zilei” difuzată pe canalul de televiziune Antena 3 la 21.10.2012, 23.10.2012 și 24.10.2012 au avut loc dezbateri care au vizat și activitatea profesională a domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN de la Înalta Curte de Casație și Justiție, comentariile moderatorilor și ale unora dintre invitați inducând ideea lipsei de imparțialitate a respectivului magistrat în îndeplinirea responsabilităților judiciare, precum și a atribuțiilor conferite de funcțiile de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, respectiv de membru al Biroului Electoral Central pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din 30 noiembrie 2008, funcții deținute de același judecător.

Din modul de derulare a dezbaterilor în emisiunea „Sinteza zilei” din data de 21.10.2012 s-a constatat că punctul de pornire a comentariilor privind activitatea domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN l-a constituit conținutul unei convorbiri telefonice purtate la data de 24.08.2010 între domnul judecător și președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, domnul _____, relevat prin publicarea în presă în cursul lunii octombrie 2012 a unor stenograme.

Conținutul stenogramei referitoare la discuția telefonică menționată a fost prezentat ca atare în cadrul emisiunii.

Subsecvent, a fost prezentată stenograma convorbirii purtate între aceleași persoane în ziua de 31 august 2010, cu următoarea precizare a redacției: Cinci zile mai târziu același judecător îl sună pe șeful Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru a doua oară în decurs de 1 lună. Un apropiat al său așteptase 2 ore să fie primit la

După redarea conținutului celor două stenograme, au avut loc discuții între moderator și invitați, constatându-se că în opinia moderatorului emisiunii, persoana la care se făcea referire în cuprinsul convorbirii ca fiind „nașul nostru și-n sufletul nostru” ar fi fost domnul

În raport de această afirmație aparținând domnului judecător și aprecierea că persoana în discuție era chiar președintele României, moderatorul emisiunii și invitații din platou au concluzionat că era evidentă existența unui anume atașament al domnului judecător față de președintele României, relație care ar fi explicat anumite măsuri adoptate de magistrat atât în exercitarea funcției de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, cât și a calității de judecător investit cu soluționarea cererilor având ca obiect autorizarea la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare.

Au urmat comentarii negative privind modul de soluționare de către Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor a sesizării înregistrate la respectiva instituție în anul 2004, având ca obiect tranzacțiile imobiliare derulate între domnul _____ și omul de afaceri _____. S-a afirmat în acest sens că, la data de 17.12.2004, Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, prin persoana președintelui instituției, a adoptat soluția nelegală de clasare a cauzei pe motiv de imunitate ca urmare a alegerii domnului Traian Băsescu în funcția de președinte al României, cu puțin timp înainte de adoptarea soluției. S-a susținut că, astfel, dosarul a fost închis fără a se fi verificat temeinicia acuzațiilor aduse participanților la respectivele tranzacții imobiliare.

După prezentarea unui istoric al relațiilor și tranzacțiilor ce ar fi avut loc între domnii _____ și _____, unul dintre participanții la emisiune a afirmat că, în calitate de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării

Banilor, domnul judecător ar fi pus în executare un ordin al președintelui României, dând dispoziția de verificare și control al conturilor deținute de invitat și familia acestuia.

Un alt aspect ce a făcut obiectul comentariilor negative din emisiune, determinat tot de cuprinsul celor două convorbiri telefonice, l-a constituit solicitarea adresată de magistrat președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a primi în audiență persoana indicată de domnul judecător, invitații emisiunii apreciind că era o situație evidentă de trafic de influență care, în alte cazuri, a fost sancționată penal, după care au urmat discuții cu privire la necesitatea unei reacții a Consiliului Superior al Magistraturii în sensul sesizării din oficiu cu privire la fapta de natură penală ce ar fi fost săvârșită de către judecător.

La data de 23.10.2012, în cadrul emisiunii „Sinteza zilei” au fost reiterate comentarii privind presupusa relație dintre domnul judecător și președintele României, făcându-se afirmații de genul „Ce face un judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru nașul din suflet, ca face nașul din suflet pentru judecător...”.

În plus, cu privire la domnul judecător, au fost invocate aspecte privind alegerile desfășurate în anul 2008 pentru Camera Deputaților și Senat, în raport de calitatea deținută de domnul judecător în Biroul Electoral Central constituit pentru respectivul scrutin, respectiv aceea de membru și locțiitor al președintelui.

În concret, moderatorul emisiunii aducea în discuție decizia nr.47 din 6.11.2008 a Biroului Electoral Central care, la momentul adoptării, ar fi fost extrem de controversată și a determinat o puternică reacție negativă a mai multor organizații neguvernamentale, hotărâre prin care se stabilea că observatorii organizațiilor neguvernamentale și reprezentanții instituțiilor mass-media acreditate aveau acces numai în spațiile special amenajate în acest sens și puteau staționa numai în spațiul stabilit în sala de votare de către președintele biroului electoral al secției de votare.

Respectiva decizie, precum și presupusa ignorare de către același Birou Electoral Central a contestațiilor prin care se semnalaseră fraude și disfuncționalități în procesul electoral au fost puse în legătură directă cu deținerea de către domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN a calității de locțiitor al președintelui Biroului Electoral

Central și cu existența relației apropiate a magistratului cu președintele României, persoană interesată în obținerea unui anumit rezultat al alegerilor.

Afirmațiile din partea de început a emisiunii în sensul că domnul judecător ar fi fost desemnat în posturi cheie ale instituțiilor statului au fost reiterate și prin referirile la desemnarea magistratului pentru soluționarea la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție a cererilor având ca obiect autorizarea interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare, inclusiv în ceea ce privește infracțiunile contra siguranței naționale.

Comentariile asupra acestui aspect induceau ideea lipsei de imparțialitate a magistratului în soluționarea acestor cauze, cu deosebire în situații vizând siguranța națională, pe motivul aservirii sale politice, dedusă din presupusa relație de atașament față de președintele României.

În emisiunea „Sinteza zilei” transmisă la 24.10.2012, aspectele care au vizat activitatea domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN se referă la modul de instrumentare a cauzei penale privind pe un fost ministru din Guvernul României, doamna _____, dosar aflat pe rolul completului de judecată în a căru compunere intra și domnul judecător, exprimându-se suspiciuni cu privire la repartizarea cauzei pe rolul respectivului complet și acuze cu privire la intenția instanței de temporizare a procedurii.

În ce privește emisiunea „Exces de putere” din data de 3.11.2012 transmisă la același post de televiziune, aspectele vizând activitatea domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN au fost cele referitoare la calitatea de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Astfel, se readucea în discuție modul de soluționare a dosarului privind tranzacțiile imobiliare dintre domnii _____, comentându-se negativ soluția de clasare pe motiv de imunitate.

Suplimentar, se susținea lipsa de consecvență a președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor în ce privește situația dosarului privind pe fostul premier al României, domnul _____.

În concret, se susținea de către moderatorul emisiunii că, deși tot în luna decembrie 2004, Oficiul comunicase domnului _____ că nu se mai efectuau cercetări în cauza cunoscută sub numele de cazul _____, lipsind indicii temeinice privind implicarea în operațiuni de spălare a banilor, în anul 2005 s-a dispus anchetarea persoanelor implicate în clasarea dosarului, iar cercetările au fost reluate și finalizate cu trimiterea la parchet și, ulterior, în instanță, cauza fiind finalizată însă prin achitare. Comentariile se încheiau cu afirmația că aspectele menționate au fost coordonate de președintele României.

Sub un alt aspect, se comenta defavorabil inițiativa președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, din cursul anului 2005, de trecere a instituției din subordinea Guvernului în subordinea Consiliului Suprem de Apărare a Țării condus de președintele României.

Distinct, la data de 23.10.2012, în ziarul „Jurnalul Național” a fost publicat articolul intitulat „O dată vede finul ce fură nașul - Afacerea cu terenuri între _____ și _____, închisă la spălarea banilor de judecătorul Dragomir”, în care au fost reiterate, în esență, aceleași aspecte privind activitatea domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN, pornindu-se de la conținutul stenogramelor privind cele două convorbiri telefonice purtate în luna august 2010 între magistrat și președintele ANAF.

Astfel, au fost expuse considerații similare celor prezentate în emisiunile de televiziune anterior menționate, cu referire la modul de soluționare de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a dosarului referitor la tranzacțiile imobiliare privind pe președintele României, modificarea statutului respectivei instituții prin trecerea în subordonarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, refuzul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor de a comunica redacției relații privind situația dosarului în discuție.

Articolul de presă făcea referiri și la conținutul declarației de avere a soției domnului judecător, cuprinzând afirmații referitoare la o presupusă relație cu o companie care activează în domeniul medical și care, la un moment dat, ar fi făcut obiectul unor investigații de natură penală, inducându-se ideea unei legături între asocierea dintre soția

domnului judecător și firma în discuție și soluția favorabilă adoptată în dosarul parchetului.

Tot astfel, în ediția din 29.10.2012 a aceleiași publicații, sub titlul „Cei care îl au pe nașu în suflet: Iulian Dragomir” se relaua aspectele privind modul de soluționare de către Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor a cauzei privind pe domnul afirmându-se că deși în anul 2001 dosarul se clasase, sub conducerea domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN s-a dispus reluarea cercetărilor și anchetarea persoanelor care adoptaseră soluția de clasare.

Se afirma, totodată, că numirea domnului judecător la Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor s-a făcut în luna iulie 2004, la propunerea doamnei ministru al justiției, , iar după încetarea respectivei calități, magistratul a fost numit în scurt timp în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, ca și recompensă a președintelui României pentru activitatea sa.

III. Verificările efectuate au stabilit că domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN a îndeplinit funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor în perioada 23.06.2004-31.12.2005, fiind propus în funcția de membru al Plenului Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor de către ministrul justiției de la acea dată, domnul

După încetarea respectivei calități, în perioada 1.01.2006-30.06.2007, domnul judecător și-a reluat activitatea la Curtea de Apel București, deținând și funcția de vicepreședinte al instanței.

Începând cu data de 1.06.2007, domnul DRAGOMIR ILIE IULIAN a fost numit în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, instanță unde își desfășoară activitatea și în prezent.

A rezultat că, începând cu luna octombrie 2007, prin ordine succesive emise de președinții Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN a fost desemnat, împreună cu alți judecători din cadrul Secției penale, să asigure componența completelor investite cu soluționarea cererilor având ca obiect autorizarea interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori

prin orice mijloc electronic de comunicare, inclusiv în ceea ce privește infracțiunile contra siguranței naționale.

Participarea judecătorilor la soluționarea respectivelor cauze se face în mod echilibrat, conform unei planificări întocmite de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, conducătorul Structurii de protecție a informațiilor clasificate a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

A mai rezultat că, desemnarea domnului judecător în funcția de membru al Biroului Electoral Central pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din 30 noiembrie 2008 s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art.14 din Legea nr.35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, modificată și completată, prin tragere la sorți în ședință publică, fapt confirmat de procesul-verbal încheiat la 4.09.2008 și însușit prin semnătură de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul

După desemnarea membrilor Biroului Electoral Central, în temeiul art.14 alin.3 din același act normativ, membrii biroului au desemnat președintele și locțiitorul Biroului, prin vot secret.

Rezultă astfel că desemnarea domnului judecător la soluționarea cauzelor având ca obiect autorizarea interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice, precum și în calitate de membru și locțiitor al președintelui Biroului Electoral Central pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din 30 noiembrie 2008 s-au efectuat cu respectarea dispozițiilor legale și regulamentare care reglementează organizarea și funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv a dispozițiilor Legii nr.35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

Cu referire la activitatea domnului judecător, aspectele aduse în discuție în cadrul emisiunilor TV și în cuprinsul celor două articole de presă vizează trei categorii de atribuții îndeplinite de respectivul magistrat, și anume de președinte al Oficiului Național

de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, de membru și locuitor al președintelui Biroului Electoral Central pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din 30 noiembrie 2008 și, respectiv, de judecător în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Plenul reține că Inspekția Judiciară nu poate face aprecieri asupra aspectelor invocate în mass-media cu privire la soluțiile adoptate de către Plenul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor sau măsurile dispuse de președintele acestei instituții.

Domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN a solicitat să se constate că, în conformitate cu dispozițiile Legii nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicară, cu modificările și completările ulterioare, Plenul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor este o structură colectivă de deliberare și decizie, în care votul președintelui are o valoare egală cu a celorlalți 6 membri, menționând că decizia de clasare a lucrării privind pe domnul a fost adoptată cu unanimitate.

Totodată, cu privire la acuzele ce i-au fost aduse în legătură cu pretinsa divulgare a unor date din activitatea Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor referitoare la numitul domnul judecător a solicitat să se constate că o plângere cu același obiect formulată de numitul a fost găsită neîntemeiată, fiind adoptată de către parchet soluția de neîncepere a urmăririi penale, soluție menținută de instanța de judecată.

Aspectul menționat a fost confirmat de hotărârile judecătorești pronunțate în cauza penală ce a format obiectul dosarului nr. al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv dosarul nr. al Completului de 9 Judecători.

Astfel, prin sentința penală nr. pronunțată în dosarul nr. , menținută de instanța de recurs prin decizia nr. pronunțată în dosarul nr. , a fost respinsă plângerea petentului împotriva ordonanței de clasare și neîncepere a urmăririi penale dispusă în dosarul nr. al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism -

Structura centrală. Fapta sesizată, care îl viza și pe domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN, consta în publicarea la 24.02.2005, într-un cotidian național, a mai multor rapoarte de tranzacții suspecte din perioada 2004-2005 ce conțineau informații clasificate ca secret de serviciu, secret și strict secret, informații care se aflaseră în gestiunea instituției și care erau destinate informării președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, domnul Dragomir Ilie Iulian.

Distinct, în ce privește aspectele având ca obiect activitatea desfășurată de magistrat în cadrul Biroului Electoral Central pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului din 30 noiembrie 2008, se reține în primul rând că desemnarea domnului judecător s-a făcut cu respectarea dispozițiilor Legii nr.35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, modificată și completată, astfel că suspiciunile privind desemnarea domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN la inițiativa președintelui României nu pot fi obiectiv susținute.

În ce privește Biroul Electoral Central, în componența acestuia nu au intrat doar cei cinci judecători ai instanței supreme, ci și președintele și vicepreședinții Autorității Electorale Permanente, câte un reprezentant al partidelor politice parlamentare și organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale cu grup parlamentar propriu în ambele Camere ale Parlamentului, precum și reprezentantul desemnat de grupul parlamentar al minorităților naționale din Camera Deputaților.

Potrivit dispozițiilor art.14 alin.(3) din Legea nr.35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, modificată și completată, în această organizare Biroul Electoral Central îndeplinea toate atribuțiile ce îi reveneau conform legii.

În adoptarea de către Biroul Electoral Central a deciziilor sau, după caz, a hotărârilor, legea nu prevedea o ierarhizare a voturilor exprimate în Biroul Electoral

Central, toate voturile membrilor, inclusiv ale președintelui și locțiitorului acestuia, având valoare egală.

Ca urmare, aspectele criticate în emisiunile TV vizau modul de deliberare și soluțiile adoptate de un organ colegial constituit conform dispozițiilor legale și care angajează pe toți membrii Biroului Electoral Central, și nu doar o parte dintre aceștia.

Plenul reține că Inspekția Judiciară nu poate face aprecieri nici cu privire la legalitatea actelor adoptate de Biroul Electoral Central și nici în ce privește opinia exprimată de domnul judecător cu ocazia adoptării deciziilor sau hotărârilor în cadrul Biroului Electoral Central.

Cert este că acuzele la adresa domnului judecător privind desemnarea sa anume în Biroul Electoral Central, precum și cu privire la influențarea într-un anume sens a deciziilor adoptate nu pot fi susținute.

În ce privește participarea domnului judecător la soluționarea cauzelor având ca obiect autorizarea interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice, a rezultat că reprezintă o atribuție care a fost desemnată domnului judecător prin ordin de serviciu de toți cei trei președinți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție din anul 2007 la zi, lipsind elemente pertinente care să susțină ideea desemnării sale pe criterii politice sau ca urmare a interesului vreunei persoane.

Referitor la posibilitatea ca magistrații astfel desemnați să fie „ofițeri acoperiți sau descoperiți” ai serviciilor secrete, trebuie menționat că sancțiunea nerespectării dispozițiilor art.7 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este aceea a eliberării din funcție, iar prin declarații anuale, magistrații sunt obligați să declare dacă dețin calitatea de lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.

Potrivit precizărilor făcute, domnul judecător a completat anual respectiva declarație.

În ce privește modul de instrumentare a cauzei în care un fost ministru, doamna deține calitatea de inculpat, din verificările efectuate a fost identificat ca fiind dosarul nr. care se află pe rolul Secției penale a Înaltei Curți de

Casație și Justiție și care are ca obiect mai multe infracțiuni prevăzute de Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Codul penal și Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În respectiva cauză figurează 12 inculpați (trimiși în judecată în stare de libertate), iar prin rechizitoriul parchetului au fost propuși spre audiere 44 martori.

A rezultat că, Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată la data de 3.05.2011, cauza fiind repartizată aleatoriu, în sistem informatic, revenind spre soluționare completului , cu prim termen de judecată la

Conform hotărârilor colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție și planificării ședințelor de judecată la nivelul Secției penale, atât în anul 2011, cât și în anul 2012, domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN a deținut calitatea de membru titular al completului .

Se constată astfel că suspiciunile privind dirijarea dosarului către completul alcătuit din domnul judecător, în considerarea relației de prietenie dintre ministrul inculpat în cauză și fiica președintelui României, sunt nefondate.

Tot astfel, neîntemeiate au fost găsite și afirmațiile privind intenția completului de judecată de tergiversare a soluționării cauzei, concluzie ce se reține din observarea motivelor de amânare a cauzei la fiecare termen de judecată.

Astfel, a rezultat că la primul termen de judecată, instanța a încuviințat cererea inculpaților de amânare a cauzei pentru a-și angaja apărători, stabilindu-se termen de judecată la 24.10.2011 când instanța a pus în dezbatere și a soluționat cererile de introducere în cauză a unor părți responsabile civilmente, cauza fiind amânată pentru stabilirea cadrului procesual.

După obținerea relațiilor necesare soluționării cererilor de introducere în cauză în calitate de persoane responsabile civilmente, la termenul de judecată din 19.12.2011 au fost soluționate respectivele cereri și s-a trecut la dezbaterile excepțiilor invocate de

inculpați vizând regularitatea actului de sesizare a instanței, pronunțarea asupra excepțiilor fiind amânată la 10.01.2012 pentru a se depune concluzii scrise.

Prin încheierea din 10.01.2012 s-a prorogat pronunțarea asupra excepțiilor pentru a se depune anumite înscrisuri necesare soluționării cauzei, fiind emise în acest sens adrese către instituțiile cărora li s-a solicitat comunicarea respectivelor acte. S-a fixat termen de judecată scurt, la 23.01.2012, când instanța s-a pronunțat asupra excepțiilor invocate de inculpați vizând regularitatea actului de sesizare, s-a dat citire rezumatului actului de sesizare a instanței, cauza fiind amânată pentru audierea inculpaților, fixându-se de asemenea un termen scurt, de o săptămână.

Audierea inculpaților s-a realizat în intervalul 27.02.2012-28.06.2012, constatându-se că inculpata a fost audiată la termenul din 22.06.2012 când, din motive obiective, cu acordul părților și al avocaților s-a dispus continuarea audierii la 28.06.2012.

După acest termen de judecată s-a trecut la audierea martorilor, dispunându-se citarea primilor 5 martori din cei 44 menționați în lucrări.

A mai rezultat că, cercetarea judecătorească se află în curs de efectuare, dosarul având termen de judecată la 5.12.2012 pentru audierea martorilor.

Amânarea cauzei a fost determinată de motive obiective, respectiv pentru respectarea dreptului la apărare al inculpaților, pentru rezolvarea cererilor de introducere cauză a unor instituții publice în calitate de părți responsabile civilmente și soluționarea excepțiilor vizând regularitatea actului de sesizare.

În faza cercetării judecătorești, numărul mare al inculpaților și al martorilor din acte, precum și complexitatea cauzei au determinat amânarea justificată a cauzei pentru audierea persoanelor implicate în procedura judiciară, nefiind obiectiv posibilă finalizarea cercetării judecătorești la un singur termen de judecată.

Cu privire la acuzele privind lipsa de imparțialitate a domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN în instrumentarea acestei cauze, susținută pe același temei al pretensei relații de atașament față de domnul constituie o afirmație nesusținută de elemente pertinente și care nu este suficientă, să răstoarne prezumția de imparțialitate recunoscută în favoarea oricărui tribunal.

De altfel, urmare afirmațiilor făcute în cadrul emisiunii televizate din data de 24.10.2012, la data de 25.10.2012, domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN a formulat declarație de abținere în dosarul nr. .

Cererea de abținere a fost respinsă prin încheierea din 25.10.2012 pronunțată în același dosar, reținându-se că nu exista niciun indiciu din care să rezulte că domnul judecător nu și-ar fi exercitat cu deplină obiectivitate și imparțialitate atribuțiile ce i-au fost conferite prin lege.

Concluzionând cu privire la acest aspect se constată ca fiind nesustținute atât suspiciunile privind repartizarea dosarului, cât și acuzele privind lipsa de imparțialitate a unui membru al completului de judecată și temporizarea în mod intenționat a procedurii.

Distinct de aceste chestiuni concrete, punctuale privind activitatea domnului judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN, articolele de presă și emisiunile televizate au avut ca element și punct de pornire comune susținerea privind existența între domnul judecător și președintele României a unei relații de atașament, președintele fiind pentru magistrat „nașul din suflet”.

Comentariile în acest sens au fost determinate de convorbirea telefonică din data de 25.08.2010 dintre magistrat și președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, relevată de stenograme și redată în cele anterior expuse.

Din cuprinsul afirmațiilor nu rezultă niciun indiciu concret care să conducă la ideea că persoana la care se făcea referire era chiar președintele României, din partea introductivă a discuției putându-se constata că domnul judecător a indicat interlocutorului o cunoștință comună aflată în relația naș-fin, probabil pentru a facilita propria identificare de către interlocutor.

Plenul reține că identificarea persoanei despre care domnul judecător afirma că este „nașul nostru și-n sufletul nostru” ca fiind domnul _____ aparține redacției, fiind exclusiv aprecierea moderatorului și a invitaților din emisiune, opinia îmbrățișată fiind indusă ulterior opiniei publice prin afirmații repetate în sensul că nașul de suflet al magistratului ar fi fost președintele României.

Plecând de la această susținere a participanților la emisiunile TV, care în niciun caz nu poate fi reținută ca un fapt evident, de necontestat, prin comentariile din emisiunile

televizate și articolele de presă, imparțialitatea și obiectivitatea magistratului în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, inclusiv în ce privește funcția de președinte al Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și cea de membru al Biroului Electoral Central, au fost puse sub semnul îndoielii și chiar contestate, fapt ce a fost de natură să-i afecteze domnului judecător reputația profesională prin inducerea ideii că, în activitatea desfășurată, ar fi avut în vedere alte considerente, și nu legea.

Este adevărat că scopul convorbirilor telefonice a fost acela de a se solicita primirea în audiență de către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală a unei persoane, manager al unui restaurant.

Conținutul discuției purtate nu relevă însă că s-ar fi solicitat rezolvarea într-un anume fel a cererii, fapt ce ar fi fost susceptibil de a fi interpretat ca o intervenție pentru soluționarea unei cereri, ci s-a solicitat președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală primirea în audiență a unei persoane, fapt ce nu este prin el însuși susceptibil de sancționare câtă vreme interlocutorul avea competența de a primi în audiență și nu se urmărea rezolvarea într-un anume fel a solicitării, în afara cadrului legal.

Potrivit art. 30 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, judecătorul sau procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii care, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acesteia, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei.

Reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și procuror și include atitudinea de ansamblu pe care magistratul o adoptă în relațiile cu colegii, justițiabili, avocații și, de asemenea, cu toate persoanele cu care intră în contact în exercitarea profesiei.

Din această perspectivă, reputația magistratului presupune două componente esențiale: obligația magistratului de a avea o conduită generală exemplară, care reprezintă și o condiție de acces în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății, a justițiabililor, precum și a corpului profesional și, de cealaltă parte, obligația Statului, de a garanta menținerea reputației magistratului, de fiecare dată când se constată că faptele semnalate sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, pe cale de consecință, autoritatea în exercitarea profesiei.

Plenul reține că aceste aspecte evidențiate în emisiunile televizate și în articolele de presă cu privire la modul de îndeplinire a responsabilităților judiciare au fost susceptibile de a altera încrederea opiniei publice în imparțialitatea, corectitudinea și probitatea pe care, în mod legitim, orice persoană le așteaptă de la instanțe și judecător - persoana căreia îi încredințează apărarea drepturilor sale.

În condițiile în care judecătorii sunt primele persoane chemate să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, referințele negative din mass-media privind pe judecător nu mai puteau constitui garanții pentru o protecție efectivă a drepturilor persoanelor încredințate jurisdicțiilor.

Ca urmare, Plenul apreciază ca fiind întemeiată cererea formulată de domnul judecător DRAGOMIR ILIE IULIAN de la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, privind apărarea reputației profesionale.

Față de considerentele expuse, și văzând dispozițiile art. 133 alin. (1) din Constituția României, art. 1 și 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art. 1. Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul DRAGOMIR ILIE IULIAN, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 2. Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 13 decembrie 2012

Președinte

Judecător Alina Nicolescu



